

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

KETVIRTADIENIS

Nr. 7 (3897)

Anykščiai,

1979 m. sausio mėn. 18 d.

Kaina 2 kap.

Mokosi propagandistai

Antradienį Anykščių Kultūros rūmuose įvyko tarptautinis propagandistų seminaras, kuriame dalyvavo Anykščių, Rokiškio, Zarasų, Ukmergės, Ignalinos, Molėtų, Utenos rajonų politinio švietimo mokyklų vadovai.

[Žanginį] žodį seminare tarė LKP CK Politinio švietimo namų darbuotojas A. Kolbergas.

Seminaro dalyviai išklaušė LTSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo juridinio skyriaus referento Juozo Zilio pranešimą „Liaudies deputatų tarybos — TSRS politinis pagrindas“, respublikos Teisingumo ministerijos propagandos skyriaus vedėjo Vytauto Sviderskio pranešimą „LTSR Konstitucija ir socialistinio teisėtumo stiprinimo klausimai“.

LKP CK lektorius Juozas Lakis seminare perskaitė pranešimą „Ideologinė kova dabartinėmis sąlygomis“ ir padarė tarptautinių įvykių apžvelgą.

Seminaro darbe taip pat dalyvavo LKP Anykščių rajono komiteto sekretorius J.

Dailėdė ir kiti atsakingi šio komiteto darbuotojai, rajono politinio švietimo metodinės tarybos nariai.

Seminaro dalyviai pertraukų metu apžiūrėjo Kultūros rūmuose veikusią anykštėnų liaudies menininkų darbų parodą.

„K. d.“ int.

Garbingas apdovanojimas

„Lenino keliu“ kolūkio kaulių fermos vedėją komunistą Joną Stuką gerbia darbo draugai, ūkio vadovai. Sumanus žemės ūkio specialistas, reiklus darbuotojas, aktyvus komunistas Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas, respublikos

nusipelnęs žemės ūkio darbuotojas Jonas Stukas šiomis dienomis atšventė savo penkiasdešimtmetį.

Už nuopelnus plėtojant žemės ūkio gamybą ir aktyvią visuomeninę veiklą ryšių su penkiasdešimtiesio mis gimimo metinėmis Jonas Stukas buvo apdovanotas Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Garbės Raštu.

„K. d.“ int.

Vienas veikliausių rinkiminio darbo centrų Šiauliuose — „Elnio“ odos ir avalynės gamybinio susivienijimo rinkėjų klubas. 150 agitatorių kolektyvas atlieka didelį darbą, propaguojamas TSKP CK lapkričio plenumo nutarimus. Klube vyksta turiningos paskaitos ir pašnekesiai apie piliečių teises ir pareigas, pasakojama apie respublikos ekonominius ir kultūrinius pasiekimus.

NUOTRAUKOJE agitatoriai (iš kairės į dešinę) meistras V. Cepulis, inžinierė J. Gailiūtė, skyriaus viršininkė R. Struktaitė, bendrabučio auklėtojas P. Blecheris ir inžinierė V. Andrišiūnienė išsiruosė pas rinkėjus.

A. Dilio (ELTA) nuotr.

Socialistinio lenktyniavimo baruose

Nelengvai pasiekiamos aukštumos

Susumuoti rajono gyvulių augintojų socialistinio lenktyniavimo rezultatai už praėjusius metus. Šio lenktyniavimo nugalėtojai tapo itin darbštūs ir stropūs žmonės, prižiūrintys gyvulius stambiuose fermų kompleksuose, kur dauguma darbų atliekama mechanizuotai.

Įrengus fermose pieno linijas, dabar jau daugelyje rajono ūkių melžėjos prižiūri stambias karvių grupes. Tačiau pasiekti labai aukštą darbo našumą ir primelžti iš prižiūrimos karvių grupės daugiau kaip po 200 tonų pieno per metus kol kas įstengia tik švyturietės. Pernai „Švyturio“ kolūkio Naujonių fermos melžėjos Ona Šiaučionienė, Tamara Asačiova ir Petronė Pušėckina primelžė atitinkamai po 203, 204 ir 208 tonas pieno. Prižiūradamos vidutiniškai po 46—49 karves, šios melžėjos sugebėjo pasiekti labai aukštą jų produktyvumą. Ona Šiaučionienė pernai vidutiniškai iš kiekvienos prižiūrimos karvės primelžė po 4459 kg pieno. Tai geriausias šios srities rezultatas rajone. T. Asačiovos ir O. Pušėckinos prižiūrimų karvių produktyvumas pernai pasiekė atitinkamai 4176 ir 4284 kg. Būdinga, kad šiame kolūkyje pasiektas intensyviausias rajone pieno gamybos lygis: 100 ha žemės ūkio naudmenų čia pernai pagaminta 751 cnt pieno. Kadangi kolūkyje laikoma daug galvijų, pašarų ištekliai, skaičiuojant kiekvienai karvei, čia yra gana riboti. Tik racionaliai paskirsčius pašarus ir kruopščiai laikantis mechanizuoto karvių melžimo technologijos, Naujonių fermoje jau eilę metų pasiekiami gana pastovūs dideli išmilžiai.

Ir aukštas melžėjų darbo našumas.

Kuri kito ūkio karvių melžėja artimiausiais metais pasivys švyturietės ir peržengs 200 tonų pieno ribą iš prižiūrimos karvių grupės? Pernai prie šios ribos labiausiai pavyko priartėti Anykščių Sodninkystės tarybinio ūkio karvių melžėjai Janinai Augustinavičienei. Prižiūrėdama 46 karves, per metus ji primelžė 192 tonas pieno.

Pagal prižiūrimų karvių produktyvumą antroji vieta rajone pernai atiteko „Anykščių šilelio“ kolūkio karvių melžėjai Danutei Sriubienei, sugebėjusiai per praėjusius metus padidinti savo grupės karvių vidutinį išmilžį 555 kilogramais ir primelžusiai iš kiekvienos po 4440 kg pieno. Bet, kadangi šios melžėjos prižiūrima grupė mažesnė (43 karvės), tai pagal bendrą primelžto pieno kiekį D. Sriubienė pasiekė kuklesnius rezultatus. Garsėjančių didelių karvių produktyvumu melžėjų rajone yra jau nemažas būrys: 12 šios profesijos žmonių pernai primelžė daugiau kaip po 4000 kg pieno iš kiekvienos karvės.

Rajono ūkių pirmaviečių melžėjų tarpe pernai geriausių rezultatų pasiekė K. Staro kolūkio karvių melžėja Vanda Jonelienė, primelžusi iš kiekvienos po 3500 kg, 3,69 proc. riebumo pieno. Antroje vietoje — Čerňachovskietė Marytė Adamonienė ir trečioje — „Gegužės pirmosios“ kolūkio karvių melžėja Vlada Kločko, atitinkamai primelžusios po 3339 ir 3333 kg pieno.

Veislinių telyčių augintojų tarpe praėjusių metų socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju tapo „Anykščių ši-

lelio“ kolūkio šerėjas Serafinas Zaranka, prižiūrintis 126 telyčias ir pasiekęs jų priesvorį per parą 785 g. Po 733—725 g priaugo per parą Čerňachovskio kolūkio ir Elmininkų eksperimentinio ūkio šerėjų Nadeždos Siktovienės ir Danutės Kazlauskienės prižiūrimos telyčios. Šios šerėjos rajono telyčių augintojų socialistiniame lenktyniavime iškovojo atitinkamai antrąją ir trečiąją vietas.

Mažų veršelių iki 6 mėn. amžiaus augintojų tarpe geriausių rezultatų pernai pavyko pasiekti „Puntuko“ kolūkio šerėjai Janinai Banėnienėi, kurios prižiūrimi veršeliai priaugdavo po 827 g per parą. Antroje ir trečioje vietose — Elmininkų eksperimentinio ūkio ir „Gintaro“ kolūkio veršelių šerėjai Povilas Baliuka ir Genė Simkienė, kurių prižiūrimi veršeliai priesvoris per parą pernai siekė 798—748 g.

Kelinti metai iš eilės penimų galvijų šerėjų tarpe rajone pirmuoja „Lenino keliu“ kolūkio galvijų šerėjas Vytautas Sukys. Prižiūradamas 100 veršių grupę, jis pasiekė net 1065 g priesvorį per parą ir per metus pagamino 801 cnt gyvo svorio mėsos. Darbštusis šerėjas dabar trisius iš pagrindų rekonstruotame, mechanizuotame tvarte. Antroji ir trečioji vietos rajono galvijų šerėjų lenktyniavime atiteko „Už taiką“ kolūkio gyvulių augintojui Vytautui Gražui ir surdegiečiui Povilui Kaminskui. Prižiūradami mažesnes, negu „Lenino keliu“ kolūkyje, galvijų grupes, jie pasiekė 908—904 gramų priesvorį per parą.

D. Bartkus

Gerlausi rajono 1978 m. mechanizatoriai

Ūkio pavadinimas	Traktorininko pavardė, vardas	Traktoriaus markė	Išdirbis nuo metų pradžios	Pamainos dirbis	Sutaupyta degalų nuo metų pradžios	Sutaupyta de-nor-galų nuo metų pradžios	Darbo kokybė
K. Staro	Valonis Gintautas	T-150	4057	19,0	2012	7,2	gera
„Aukštakalnis“	Raišelis Vilijus	T-150	3558	16,9	3120	18,0	gera
Andrioniškis	Baltakis Juozas	T-74	2923	10,1	1762	11,2	gera
„Aukštakalnis“	Urbanas Algis	T-74	2768	11,1	2720	16,0	gera
„Gintaras“	Grinciūnas Petras	T-74	2250	11,5	2292	15,0	gera
Elmininkų eksp. ūkis	Dilys Albinas	MTZ-50	3030	9,2	1023	7,6	gera
„Aušra“	Vanagas Albinas	MTZ-50	2029	10,9	1610	16,3	gera
Kurkliai	Janišius Steponas	MTZ-52	2357	9,0	2139	13,8	gera
Elmininkų eksp. ūkis	Petrauskas Alfonsas	T-25	1720	7,0	488	7,3	gera
„Gegužės pirmoji“	Bužinskienė Janina	T-16	939	7,2	643	7,9	gera

Žemės ūkio valdyba

Gerlausi rajono ūkių 1978 m. automobilių vairuotojai

Ūkio pavadinimas	Vairuotojo pavardė, vardas	Automobilio markė	Atliktas t/km nuo metų pradžios	Naudingos ridos koef.	Sutaupyta degalų nuo metų pradžios	Kuro ekonomija proc.	Darbo kokybė
„Gintaras“	Guzevičius Bronius	ZIL-133	313053	0,55	3165	12,0	gera
Surdegis	Velyvis Algis	KAZ-608	238143	0,53	997	5,6	gera
Elmininkų eksp. ūkis	Juozaponis Stasys	KAZ-608	204437	0,58	1354	7,7	gera
Kurkliai	Zukas Povilas	GAZ-53	107244	0,53	810	5,9	gera
„Ateitis“	Matuliaskas Antanas	GAZ-53	64783	0,66	2168	13,0	gera
„Anykščių šilelis“	Samulis Algis	GAZ-53	65980	0,50	670	6,0	gera
„Pirmyn į komunizmą“	Kartanas Antanas	GAZ-53	65335	0,51	882	6,7	gera
„Gintaras“	Kaunietis Albertas	SAZ-3502	106617	0,52	3160	15,0	gera
„Aušra“	Verbaitis Stasys	GAZ-93	77373	0,51	1134	10,0	gera
Svėdasiai	Raugalė Vladas	GAZ-52	65970	0,57	959	8,0	gera

Žemės ūkio valdyba

ŽUVO KOVOS POSTE...

DONATAS VILKYS, VYTAUTAS BAGDONAS

„Aš sąžiningai vykdysiu visas patikėtas man pareigas, negalėdamas savo jėgų, o reikalui esant, ir gyvybės...“ — šiuos priesaikos žodžius taria kiekvienas, pasiryžęs tarnauti liaudies siekiam, savo gyvenimą paskirti atsakingam ir kilniam milicijos pareigūnui. Visuomet iškilmingoje, šventiškoje aplinkoje priesaikos žodžius taria ir jaunieji anykštėnai, papildantys rajono Vidaus reikalų skyriaus darbuotojų gretas. Aktyvūs, tuomet sušienka ir žilsterėję veteranai, ir jauni, su spindinčiais komjaunimo ženklais prie krūtinės, pareigūnai, ir kiti pradedantys žengti pirmuosius savarankiškus žingsnius jaunuoliai...

Tą ilgai kiekvienam įsimenantią milicijos priesaikos priėmimo akimirą į anykštėnų milicininkų šeimą tarsi vėl sugrįžta ir tie, kurie šventai vykdėdami savo pareigą, krito auštant naujam ryliui, kurie buvo ir amžiams liko jauni.

Zvelgdami į žuvusiųjų draugų nuotraukas, savo bendražygius dar ir dar kartą prisimena vyresnioji karta. Na, o jaunimas tokiomis valandėlėmis pasižada tęsti jų pradėtą ir neužbaigtą žygį...

Pastovėkime ir mes, gerbiami skaitytojai, anykštėnų milicijos pareigūnų iškilmingoje rikiuotėje, tylos minutę pagerbkime kritusius už šviesią ateitį, nors trumpam sugrįžkime į praeitį...

SOVIŲ NENUTILDYTA DAINA

Mykolas svajojo apie laimę. Tuomet, kai mokėsi Ukmergės apskrityje Pabaisko valsčiuje esančioje Paprenskių pradinėje mokykloje. Tuomet, kai dirbo tėvų ūkyje ir mokėsi siuvėjo amato. Tuomet, kai 1938-aisiais savanoriu įstojo į buržuazinės Lietuvos kariuomenę. Tačiau tos likusios, išsivajotosios laimės niekur nerado. Visur vaikas tematė tik sunkią liaudies dalį, tarnų ir nykų gimtosios Lietuvos kaimo vaizdą... Ir tik 1940-aisiais, atkūrus Tarybų valdžią Lietuvoje, Mykolas Skominas pajunta, kad laimingas gyvenimas jau nebetoli. Tikrai už jį dar teks pakovoti. Mykolas Skominas Ukmergės apskrityje viršiniui atneša pareiškimą, prašydamas priimti jį į darbininkų ir valstiečių miliciją. Pareiškimas patenkimas. O rugsėjo 18-ąją Kurklių gyventojai jau išvysta savo miestelyje nepažįstamą vaiką. Greit visi sužino, kad atvykęs — ką tik naujai paskirtas darbu milicijos įgaliotinis. O netrukus visi valsčiaus gyventojai jau negali atsistebėti milicijos darbuotojo entuziazmu, ryžtingumu, aktyvumu. Mykolas buvo raudonųjų kareivių steigimo iniciatorius, daug prisidėjo organizuojant mitybinius, darbo žmonių susirinkimus...

Kai Mykolas Skominas pareiškė norą tapti komjaunuoliu, — draugai vienbalsiai tam pritarė. „Jei visi tokie būtų — daug galėtume nuveikti“, — toks buvo jų žodis komjaunimo susirinkime.

„Iki šiol aš buvau neorganizuotas Bolševikas ir ilgėjau Sovietų Sąjungos politikos, o dabar, kai Konstitucijos saulė nušvito mūsų padangėje, aš kupina džiaugsmo širdimi stoju į Kurklių Komjaunimo eiles ir dirbsiu ir dar kartą dirbsiu mūsų Didžiosios Tėvynės — Sovietų Sąjungos ir visų darbo žmonių gerovei“, — rašė Mykolas savo autobiografijoje...

Milicijos darbuotojas šiuos žodžius visa širdimi stengėsi įvykdyti. Kurklių valsčiuje neįvykdavo joks poilsio vakaras, jaunimo pasilinksminimas, susirinkimas, kurio metu apie prasmingą tarybinių žmonių gyvenimą nebūtų prabėjęs į susirinkusius šis komjaunuolis. O jau koks linksmas būdavo, dainuoti mėgo. Nuolat į jį įvairiais klausimais, ieškodami teisingo atsakymo, kreipdavosi daugybė žmonių. Ir visiems Mykolas Skominas buvo draugiškas, atidus. Mylėjo komjaunuolį ir kurklių vaikai. Kurį laiką jis net buvo išrinktas pionierių vadovu...

Platesnei Mykolo Skomino veiklai kelią užkirtė prasidėjęs Didysis Tėvynės karas. Kartu su komjaunuoliais Lizaruku ir Mikeliu milicijos darbuotojas palieka Kurklius, kur jau aukštyn galvas pakėlė tūnoję buožės,

tarybinės valdžios priešais. Komjaunuoliai pasiryžta imtis ginklo ir kilti į kovą su fašistais...

Vaikinai skuba. Prasigavę pro smarkiai priešų bombarduojamą Kauno — Daugpilio plentą, praėję Didžiakaimį lauko keliukais, jie pasuko Trakinių kaimo link. Čia aktyvistus pasitiko jau suspėję sukilti ant kojų buržuaziniai nacionalistai. Vienas iš jų — Mackevičius — netoli savo namų medžioklinį šautuvą nusitaikė į milicininką. Nors ir sunkiai sužeistas, Mykolas Skominas sugebėjo išsitraukti pistoletą ir nudėti pasikėlusį į jo gyvybę baltaraišį. Tačiau pačiam pakilti jau nebepavyko. Mackevičiaus sumus — baltaraiščių gaujos dalyvis Trakinuose — į Mykolą palaido dar keletą šūvių... Ant gražuolės Virintos upės kranto nuslojo plakti kovotojo už liaudies gerovę širdis. Vaikinui tada tebuvo tik dvidešimt dveji... Beveik po metų, vieną 1942 metų pavasario naktį, jo palaikus paslapčia iškasė tėvas ir brolis Kazys pervežė į Lydukių kapinaites. Ir štai jau trys dešimtmečiai gimtinės beržai jam ošia dainą apie laimę ir gražų, prasmingą gyvenimą, taikų pavasarį ir džiaugsmo šypsenas. Slama beržai komjaunuolio dainą. Dainuotą ir neišdainuotą...

KAD AUSROS BŪTŲ TYKIOS...

Tos dienos tarsi didžiausios šventės Domas ilgai ir nekantriai laukė. Pagaliau ta diena atėjo. 1940 metų rugpjūčio mėnesį septyniolikmetis Anykščių veitinio vėlimo artelės darbininkas Domas Svirskas tampa komjaunuoliu. Bet tuo jam džiaugtis ilgai nelenka. Prasidėjo Didysis Tėvynės karas. Vaikinas, palieka gimtinę miestą ir išvyksta į Latviją. Tačiau į šalies gilumą Domui prasiveržti nepavyko, nes vokiečių desantas užkirtė kelią. Po keturių mėnesių komjaunuolis grįžta atgal. Štai nebetoli ir Utena. O nuo ten ir Anykščiai ranka pasiekiami...

Tačiau nuvargusios kojos prašo poilsio, išsekintas organizmas nori nors kąsnio maisto. O netoliese stūkso troba, dūmelis iš kamino vinguriuoja. Domas pasibeldžia ir paprašo valgyti. Seimininkė senė paniuržga, bet pažada duonos riekę surasti, lašinių pasipirginti. Išsianči tik į lauką, mat, maistas ten paslėptas. Netrukus senė grįžta. Ir ne viena. Kartu su ja į trobą įslenka trys ginkluoti banditai.

— Lašinių, ubage, įsinorėjai? — juokiasi senė.

O nelaukti svečiai, kirsdami spigus, gerdami naminę, dar priduria:

— Duosime tau lašinių. Ir žemės gausi sklypą. Dar pašukauk „Valio Taryboms!“.

Komjaunuolį banditai mušė, spardė negailestingai. Nutempė į Uteną. Tris paras marino badu, kankino. Vėl mušė ir tyčiojosi. Atvedė į Anykščius. O čia komjaunuolį išvydo anykštėnas šaulys Juozas Kalendra. Banditas visiems tvirtino,

kad komjaunuoliui Svirskui ir jo draugams seniai vieta po velėna, kad jo patėvis Vyšniauskas irgi „raudonas“. Juozas Kalendra Vyšniauskas buvo beveik kalmynas, žinojo stalių Vyšniauską kaip pažangų, dorą darbininką. Ir neapkentė. Kai Domas iš Anykščių pasitraukė — patėviui teko daug kartų patirti banditų kankinimus.

Už tai, kad priklausė komjaunimo organizacijai ir 1941 metais milicijos organams padėjo sugauti banditus, Domas Svirskas nuteisiamas trims metams kalėjimo. Iš Anykščių į Praviškių stovyklą jį atvarė po išties mėnesio įvairiausių kankinimų. Todėl tuoj pat Domui sušlubavo sveikata. Bet sirgti negalima, nes stovyklos sargybiniai jau šimtus tokių paliegiusių sumetė į duobę. Reikia laikytis iš paskutiniųjų, viską ištvirti. Ir žūt būt priešams atkeršyti.

Domui nusišypso laimė. Jį, kaip ramų kalinį, išveda darbams į Sančius. Hitlerininkams reikia darbininkų. Iš čia Svirskas su draugais pabėga. Vokiškieji okupantai suranda tik savo pakaliko Cibulsko lavoną ir užrašą ant fabriko sienos: „Aukščiau galvas, komjaunuoliai!“.

„Išvadavus Anykščius iš fašistų jungo, Domas paskiriamas Anykščių komzorgu, vėliau pasiūnčiamas tokiame pat darbu į Debeikių valsčių. Čia Domas Svirskas grėta tiesioginio darbo su jaunatviška energija įsijungia į kovą prieš banditizmą. 1944 metų gruodžio 30 d. LLKS Utenos apskrityje komiteto sekretoriaus Liongino Bakučio rašytoje charakteristikoje galime perskaityti šiuos žodžius: „Pareigas ėjo išlikimai, ypatingai pasižymėjo banditų medžioklėje savo drąsumu ir atkaklumu“.

Kartą Domui Svirskui pasiūlė stoti į miliciją. Ir štai jis jau Debeikių milicijos darbuotojas. Tačiau sunki liga ilgą paguldė Domą į palatą. Pradėjęs sveikti namie jis nebuvo sėdi. Kur buvęs, kur nebuvo — vis į anykštėnų liaudies gynėjų būrį užsuka. Kartą šie paprašė Domo pagalbos:

— Pas Valikonį banditai vėlykas švelni susiruošė. Palydėk mus, kelią parodyk.

Dar ligotas komjaunuolis žvaboką pavasario naktį nuveda vyrus į Anykščių Laukų kaimą prie Valikonio namo. Kambariuose tylu, tamsu. Tik kieme netamiai amsi šuo. Atrodo, visi miega. Tačiau ši tylą buvo apgaulinga. Gudrus ir klastingas priešas tūnojo pirkioje. Domas Svirskas pasivadina liaudies gynėju Katina.

— Išrūkykime tuos šeškus iš pirkios. Eime, Prana!

Ir pirmas praveria namo duris. Aršaus banditų gaujos vado Kalendros mėsą granata mirtinai pakirto komjaunuolį Domą Svirską...

Šiandien apie Mykolą Skominą, Domą Svirską ir kitus bebaimus kovotojus, žuvusius savo poste, pasakoja Anykščių Vidaus reikalų skyriaus darbuotojų surinkta ir gražiai apipavidalinta istorija, šiandien jų pramintomis pėdomis žengia gausus jaunųjų milicijos darbuotojų — komjaunuolių ir jaunų komunistų būrys. Šiandien kiekvienas, šventai vykdydamas milicijos priesaikos žodžius, dar ir dar kartą prisimena savo bendražygius, kurių kovos ir gyvenimo pavyzdžiai įpareigoja eiti tik pirmyn ir pirmyn.

RAJONE, SU KURIU LENKTYNIAUJAME

Prasidėjo nuo varžtelio

Praeitais metais Rokiškio techniniame sporto klube A ir B kategorijų vairuotojų pažymėjimus gavo apie 300 klubo kursų klausytojų. Daugeliui iš jų šiuos dokumentus įteikė rokiškėnams, anykštėnams gerai pažįstamas kvalifikacinės egzaminų komisijos pirmininkas milicijos vyresnysis leitenantas A. Baltaitis.

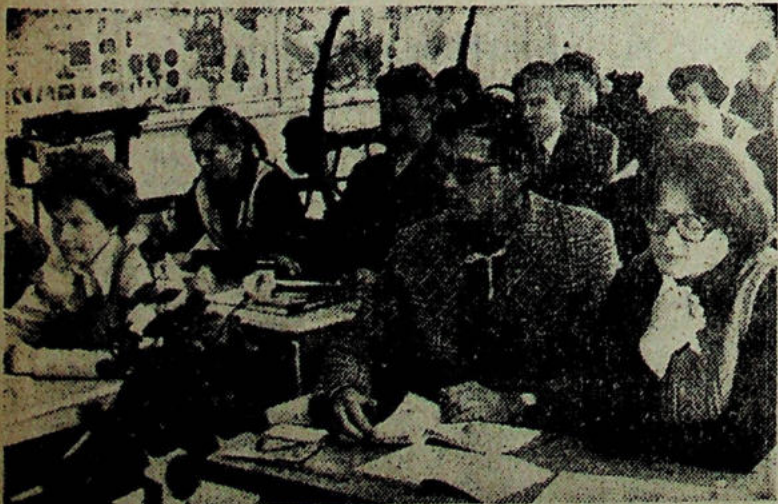
— Kai prieš devynerius metus pradėjau čia dirbti, — pasakoja šio klubo viršininkas S. Zemaitis, — tokios bazės nebuvo. Ją teko kurti nuo varžtelio. Dabar turime 4 automobilius, 30 motociklų, gerai įrengtą klubą. Būsimus vairuotojus moko prityrę dėstytojai P. Vaičekonis ir V. Nesterovas. Sumaniai kursantams vairavimo įgūdžius perteikia praktinio vairavimo meistrai I. Baršauskas ir V. Tijušas.

Norim papildyti, ko nepasakė S. Zemaitis. Klubas pernai respublikoje užėmė antrąją vietą, yra apdovanotas Savanoriškosios draugijos amijai, aviacijai ir laivynui remti Centro Komiteto garbės raštais, žymūno ženklu. Jau iki praeitų metų spalio 1 dienos buvo įvykdyti finansų ir kadro rengimo metiniai planai, paruošta 434 atskyrininkai.

J. Jašinsko tekstas
A. Zibolio nuotraukos

Panevėžio kvalifikacinės egzaminų komisijos pirmininkas, milicijos vyr. leitenantas A. Baltaitis tuoj patikrins kursantų vairavimo sugebėjimus.

Pamoka automobilizmo klasėje

A. Seštelgis (kairėje) atsakinėja dėstytojui P. Vaičekoniui.

„Aukite stipriais ažuolais...“

Jei J. Biliūnas dabar būtų mūsų tarpe, matytų laimingus vaikus, lankčius jo vardu pavadintą mokyklą. Garbingai moksleiviai nešioja biliūniečio vardą. Dabar, kai visa Lietuva ruošiasi iškilmingai minėti rašytojo Jono Biliūno 100-ąsias gimimo metines, nemaža atsakomybė gula ant mūsų, J. Biliūno vidurinės mokyklos mokytojų ir mokinių, pečių.

Malonu, kad dalis vyresniųjų draugų, buvusių literatūvų kalbą ir literatūrą. Tai gal gražiausia mokyklos dovana rašytojo jubiliejui.

Artėjant J. Biliūno 100-sioms gimimo metinėms mokykloje paskelbtas šių metų minėjimo scenarijus konkursas. Konkurse dalyvauja visos klasės.

Kiekvieną pavasarį dirbame rašytojo tėviškėje. O šiemet ypatingai didelis dėmesys skiriamas rašytojo J. Biliūno namo-muziejaus atnaujinimui, aplinkos sutvarkymui. Ten jau daugiau kaip metai vyksta restauracijos darbai. Praėjusią vasarą prie namo rekonstrukcijos darbų kruopščiai trūsė mūsų mokyklos dešimtklasis A. Pocius ir O. Valančiūnas, o tvarkyti, prižiūrėti J. Biliūno paminklo aplinką Liudžiškių piliekalnyje — mūsų garbės pareiga.

Siuo metu mes rušiamės susitikti J. Biliūno 100-ąsias gimimo metines įvairiais darbais, renginiais.

Mūsų mokykla humanitarinė. Ir kiekvieną pavasarį humanitarinių klasių mokiniai atlieka filologinę praktiką. A. Vienuolio-Zukausko memorialiniame muziejuje ir jo filialuose ekskursijų vadovais. Ateinančiais metais pasistengsime paruošti dar daugiau ekskursijų vadovų, nes keliautojų daugėja.

Su mūsų žemiečio J. Biliūno gimtine, jos žmonėms susipažinome filologinės ekspedicijos metu Niūronių kaime. Ekspedicinių grupių surinkta medžiaga: magnetofoniniai įrašai, foto nuotraukos, drabužių ir audinių piešiniai, šokių, žaidimų, valgių aprašymai ir kt. buvo apibendrinta tam tikslui skirtoje kraštotyrinėje vakaronėje „Prie naktigonės laužo“. Vakaronės metu moksleiviai pasakojo išgirstus iš niūroniečių atsiminimus apie

rašytoją J. Biliūną, jo artimuosius, įvairius atsitikimus ir kraupius pasakojimus apie baudžiavą, dainavo senovines liaudies dainas, šoko šokių. O labiausiai visiems patiko pasakojimas apie Burbiškio poną Venslovavičių ir niūroniškį Marikalnį, kaip pastarasis kortom pralošė Niūronių kaimą. Į vakarą buvome pasikvietę rašytojo žemietį, muzikantą iš Niūronių Povilą Biliūną. Vakaronė paliko neišdildomą įspūdį tiek mokytojams, tiek svečiams, tiek ir mums patiems. Daug dirbo, ruošdami šią vakaronę, mokytojai V. Zemaitytė, R. Raila, D. Pocienė, J. Juknevičius, mokiniai L. Karvelytė, I. Bagdonaitė ir daug kitų.

Artėjant J. Biliūno 100-sioms gimimo metinėms, keičiasi ir mūsų mokykla. Mokyklos foje jau atidengtas rašytojo J. Biliūno bareljefas. Jo atidengimo iškilnėse dalyvavo bareljefo autoriai skulptoriai P. Garšva ir architektas V. Gabriūnas, poetai A. Baltakis ir A. Drilina, grupė respublikos žurnalistų, fotokorespondentų. Sios šventės proga mokyklos muzikos mokytojas Pr. Dumanas sukūrė melodiją J. Biliūno eilėraščiui „Kad numirsiu, man pakaskit...“. Visiems didelį įspūdį padarė mokinių duetas priesakas mylėti gimtąjį kraštą taip karštai ir išlikimai, kaip mylėjo J. Biliūnas.

Vieną mokyklos sieną nušalta papuošti medžio pango J. Biliūno kūrinių motyvais. Ši darba žada atlikti liaudies menininkai.

Daug teko padirbėti, pertvarkant mokyklos muziejų, kuris pasipildė naujais eksponatais, gautais iš A. Vienuolio-Zukausko memorialinio muziejaus. Atidaryta nauja muziejaus ekspozicija, kurią sudaro dvi dalys: pirmoji skirta rašytojo J. Biliūno atminimo jamžinimui, o antroje — daugiau gilinamasi į mokyklos istoriją, pasakojama apie rašytoją A. Vienuolį-Zukauską. Matų Grigonį, dėsiusį P. Cvirka, ir kitus pirmuosius mokytojus, komjaunimo aktyvistus. Nuotraukos, stendai pasakoja apie pažangų mokytoją, kovotoją už Tarybų valdžią 1918–1919 metais Edvardą Makšlį, ateistinės minties sklaidėją Vincą Petronį, pirmąjį Anykščių gimnazijos

komsorgą Antaną Ubagevičių, personalinį pensininką Lenino ordininką Praną Sulgą. Čia galima susipažinti su rašytojų, poetų, vertėjų, lankusių mūsų mokyklą, dovanotomis knygomis. Čia galima pamatyti iš Anykščių rajono kilusio istorijos daktaro, profesoriaus Juozo Jurginio, poeto Rimanto Vanaugo ir daugelio kitų fotografijas.

Jau nuo seno mokykloje įsigalėjusi tradicija rugsėjo pirmąją padėti gėles prie mylimo rašytojo kapo. Čia, vedami vienuoliktųjų, kiekvieną rugsėjį ateina mažieji pirmaklasiai, kurių kiekvienas kelia į mokyklą pradedant kaip tik čia, J. Biliūno paminklo papėdėje. Tada norisi, kad širdyse visą laiką skambėtų pirmojo rugsėjo varpelis... Ir ne vienas iš mūsų širdyje tą pirmąjį, iškilmingą ir jaudinantį susitikimą su rašytoju humanistu. O abiturienai, išlaikę egzaminus, atsisveikindami su mokykla, eina sutikti savarakiško gyvenimo saulėtekio taip pat prie rašytojo paminklo... „Einame visi prie Jono Biliūno, kai reikia ryžtis naujam skrydžiui, įveikti kliūtis, nugalėti save... Einame pasisemti jėgų, paklausti, kaip gyventi, kad ir po savęs žemėje palikume pėdsaką. J. Biliūnui pastatytas paminklas, lyg legendinis laimės žiburys, kasdien lydi mus, biliūniečius, į mokyklą ir gal būt ne vieną priverčia susimąstyti, kodėl žmogaus siela taip ligi saulės, gėrio, grožio ir kokia kilni širdis to, kuris laimę, lygybę žemėje sukuria siekė. Tada ir prisimename rašytojo bendražygės Julijos Biliūnienės rašytus mums, mokyklų literatams žodžius: „Aukite stipriais ažuolais tam gražiausiam Anykščių kampelyje, siekdami laimės žiburio“.

Rita Sovinytė
Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos literatė

Kupiškio rajone kruopščiai puoselėjamos ir populiariamos revoliucinės ir darbo tradicijos. Pažymint Tarybų valdžios įkūrimo Lietuvoje ir LKP 60-metį, surengta susitikimų su revoliucinių kovų dalyviais, atnaujintos ir papildytos ekspozicijos kovų ir darbo šlovės hambariuose, muziejuose. Kupiškio kraštotyros muziejuje įrengta ekspozicija, pasakojanti apie kupiškėnų revoliucinę praeitį, kovų dalyvius, darbo veteranus.

NUOTRAUKE: revoliucinių kovų už Tarybų valdžią Lietuvoje dalyvė Julija Petronylė Kupiškio kraštotyros muziejuje su vidurinės mokyklos moksleiviais.

A. Dillo (ELTA) nuotr.

Poilsio vakarų konkursas

Į Lietuvos TSR Kultūros ministerijos, LLKS Centro Komiteto, Lietkoopsąjungos valdybos, žurnalo „Kooprativnikas“ redakcijos paskelbtą visuomeninio maitinimo įstatymo įgyvendinimo poilsio vakarų konkursą aktyviai įsijungė ir anykštėnai. Restorane „Puntukas“ visos eilės pirmųjų komjaunimo organizacijų aktyvistai organizavo poilsio vakarus, kurių metu netrukus meno saviuolai pasirodymų, atrakcijų, susitikimų, visus lydėdavo gera nuotaika.

Susumavus poilsio vakarų rezultatus pirmąją vietą buvo pripažinta Anykščių velinių fabriko „Spartakas“ ir Statybinių medžiagų kombinato komjaunuoliams.

B. Vaitkutė

Atostogos prabėgo Anykščiuose

„Išsivežame „Laimės žiburio“ spindulėlį. Anykščių šiltojo dainą ir gerus, šiltes prisiminimus apie Lietuvą, sveltigai mus sutikusių šio krašto žmonių...“ Tai eilutės iš ukrainiečių moksleivių įrašo Panevėžio kelionių ir ekskursijų biuro Anykščių filialo atsiliepių knygoje. Net trys moksleiviai iš Krivoj Rogo miesto grupės penkias žiemos atostogų dienas praleido Anykščiuose, kur aplankė A. Vienuolio-Zukausko memorialinį muziejų, A. Baranausko kėlėle, susipažino su mūsų apylinkių gamta ir lankytinomis vietomis. Svečiams taipogi buvo organizuotos turiningos ekskursijos į Panevėžį, Kauną, Vilnių.

Moksleivių žiemos atostogų dienomis toms pačioms Anykščių ekskursijų biuro

paslaugomis pasinaudojo ir dvi moksleivių grupės iš tolimojo Omsko, o iš viso per šias dienas literatūrinuose Anykščiuose pabuvojo daugiau kaip keturi šimtai jaunųjų mūsų miesto svečių.

J. Jankus

Kino mėgėjų veiklos įvertinimas

Zemės ūkio darbuotojų profsąjungos respublikinis komitetas kartu su LTSR Kino meno mėgėjų draugija neperseniausiai surengė seminara žemės ūkio darbuotojams — kino meno saviuolai entuziastams. Šio seminario metu gausus būrys kino mėgėjų klausėsi paskaitų apie mėgėjiškų filmų kūrimą, dokumentinių juostų režisavimą, scenarijų privolumus. Seminaro dalyviai atliko praktines užduotis: filmavo, ryškino, montavo juostas, stebėjo mėgėjiškus filmus. Labai gerai šiame seminare buvo įvertintas Anykščių melioracijos statybos montavimo valdybos vairuotojo Juozo Didžgalvio filmas „Dumilijoninis hektaras“ ir „Ateities“ kolūkiečių fermų mechaniko Broniaus Tvarakūno satyrinė juosta „Piktžolės“. B. Vaitiekus

Literatūrinis rytmetis

Anykščių vakarinės vidurinės mokyklos sesijinių klasių mokiniams buvo suorganizuotas literatūrinis rytmetis, skirtas L. Tolstojaus 150 gimimo metinėms pažymėti. Pranešimą „L. Tolstojaus kūrybos reikšmė rusų ir pasaulio literatūroje“ padarė rusų kalbos ir literatūros mokytoja G. Kolesnikova. Rytmetiui mokiniai ir mokytojai suruošė parodėlę „TSRS periodinė spauda — jubiliejui“, albumus: „Tolstojus ir muzika“, „Tolstojus — vaikams“, „Gyvasis Tolstojus“. B. Kulesienė

KNIEKIVYVİNIS DARRAS

3 psl. 1979. I. 18

APTARĖ, KAS NUVEIKTA

Dalykiškais pokalbiais apie sporto bei fizikultūros vystymą mūsų rajone, naujus uždavinius, iškilančius ūkių, įmonių, mokyklų vadovams, visuomeninėms organizacijoms puoselėjant sportines tradicijas tapo Savanoriškos sporto draugijos „Nemunas“ rajono tarybos ataskaitinė rinkiminė konferencija, įvykusi praėjusią savaitę Anykščių kultūros rūmų posėdžių salėje.

Pranešėjas SSD „Nemunas“ rajono tarybos pirmininkas K. Burneikis susirinkusius sporto entuziastus, gamybinės gimnastikos ir masinių fizikultūrinių bei sveikatingumo priemonių instruktorius, metodininkus, pirminių partinių, profsąjunginių, komjaunimo organizacijų aktyvistus, fizinio lavinimo mokytojus supažindino su rajono sportininkų laimėjimais, SSD „Nemunas“ tarybos veikla, ateities darbo gairėmis. Revizijos komisijos ataskaitą perskaitė šios komisijos pirmininkas J. Balaišis.

Apie sporto reikšmę dirbančiųjų sveikatingumui, darbingumui, gerai nuotai, apie problemas, kurias reikėtų sporto entuziastams išspręsti ateityje kalbėjo viena eilė pasisakiusiųjų.

Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio profsąjungos komiteto pirmininkė M. Kurčinskienė ir Anykščių Autotransporto įmonės direktoriaus A. Palevičius supažindino su savo kolektyvų sporto entuziastais, puoselėjamomis sportinio gyvenimo tradicijomis. Mintimis apie susidomėjimą fizine kultūra ir sportu kaimo, sporto metodistų vaidmenį kovojant už kultūringą dirbančiųjų laisvalaikį dalijosi Zemės ūkio darbuotojų profsąjungos rajono komiteto pirmininkas J. Krengauskas. Apie sportą — kaip sveikatingumo šaltinį kalbėjo Anykščių centrinės ligoninės gydytojas E. Skakauskas. Apie štariečių sporto ratelių veiklą, ūkyje organizuojamus sportinius renginius konferencijos dalyviams pasakojo kolūkiečio pirmininko pavaduotojas poliniam-masiniam darbu, pirminės partinės organizacijos sekretorius R. Navasinskas. Daug vertingų pasiūlymų, niūčių išreiškė diskusijose kalbėję Liaudies švietimo skyriaus inspektorius H. Cegys, LLKS Anykščių rajono komiteto sekretorius — besimokančio jaunimo ir pionierijos skyriaus vedėjas R. Kutka,

Anykščių geležinkelio stoties viršininkas J. Bieliauskas ir kt. Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotoja V.M. Zabaraušienė savo kalboje daug vietos skyrė vaizdinės agitacijos sportine tematika bei propagandos klausimams, nubrėžė svarbiausius kolektyvų vadovų bei visuomeninių organizacijų uždavinius puoselėjant ir vystant masinį sportą, supažindino su ateities sportinės bazės kūrimu rajone.

Konferencijos darbe dalyvavo ir sveikinimo žodžius tarė LKP Anykščių rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjas V. Krasauskas, Zemės ūkio darbuotojų profsąjungos respublikinio komiteto atsakingas darbuotojas V. Bernotas. Aktyviausiems sportininkams, treneriams, sporto kolektyvų vadovams buvo įteikti SSD „Nemunas“ Centro Tarybos garbės raštai, atminimo medaliai.

Konferencijos dalyviai išrinko naują Savanoriškos sporto draugijos „Nemunas“ rajono tarybą ir revizijos komisią. SSD „Nemunas“ Anykščių rajono tarybai vėl patikėta vadovauti K. Burneikiui.

B. Vytaitis

Produktoriai dirba Krelingos žvėrtininkystės ūkio brangiakailių žvėrelių augintojai. Pernai ūkis valstybei pardavė apie 18 tūkst. audeinių kailiukų. Realizavęs išaugintą produkciją, ūkis gavo du milijonus rublių pelno.

NUOTRAUKE Krelingos brangiakailių žvėrelių fermų valdytojos zochnikės A. Snarska, R. Bakienė ir R. Pocienė ruošia audeinių kailiukus eksportui.

B. Aleknavičiaus (ELTA) nuotr.

BIBLIOTEKOS LENTYNOSE

Anykščių centrinė biblioteka 1978 m. praturtėjo knygomis istorine tematika. Jų tarpe „Vagos“ leidyklos išleista J. Karoso knyga „Audringi pavasariai“ ir I. Jelechicko „Atpildas“.

Tarybų Lietuvos žurnalistikos istorijoje Jonas Karosas užima reikšmingą vietą. Gyvenimas, tas didysis skulptorius, savo tvirta ranka kiekvieno žmogaus atmintyje tarsi granito luitu iškalamų draugų paveikslus. Skaitydami prisimename Joną Karosą, atmintyje iškyla įspūdinga jo asmenybė, jo žygiai ir darbai. Jonas Karosas į revoliucionieriaus kelį pasuko turėdamas šešiolika metų. Komjaunimas jo neramioje krūtinėje pasėjo kovos už teisybę sėklas, partija užgūdino jo širdį.

J. Karosas visada labai stropiai atlikdavo savo pareigas ir to paties reikalaujo iš kitų.

Sioje knygoje gausu straipsnių, apybraižų, spausdinami revoliucinio judėjimo dienų atsiminimai. Knyga „Audringi pavasariai“ atskleidžia mums ne tik autorius asmenybės bruožus, supažindina su jo plačia revoliucionieriaus, visuomenės veikėjo, žurnalistinio veikla, bet kartu yra Vilniaus miesto istorijos puslapis, gyvas praeities liudinininkas.

I. Jelechicko atsiminimų knyga „Atpildas“ pasakoja apie kovą su hitlerininkais Zemaitijoje ir apie tai, kaip Dildžiojo Tėvynės karo metais veikė partizanų būrys „Keršytojas“. Autorius, pasitelkęs atmintį ir anais me-

tais rašytą dienoraštį, stengiasi bent glaustai parodyti „Keršytojo“ partizanų būrio veiklą. Autorius daug vietos knygoje skiria tarybiniam patriotams, kurie darė visa, kad žemė degtų po fašistinių grobių kojomis. Nepabūgę pavojų, sunkumų, jie įrašė į partizaninės, pagrindinės kovos metraščių nemažai atmintinių puslapių.

Tai labai įdomios ir aktualios knygos. Yra įvykių, kurie blykstelė ir užgeso, palaidoti begalinėje laiko tėkmėje. Yra įvykių, kurie kaip gyvi praeities liudinininkai išlieka ryškūs tam tikros epochos rėmuose. Sios knygos skiriamos dabartiniam jaunimui, komjaunuoliams, kuriems neteko eiti sunkios gyvenimo ir kovos mokyklos.

Norintieji perskaityti šias knygas, jas ras Centrinėje bibliotekoje parodoje „Naujos knygos“.

J. Varnauskienė
Jaunimo sektoriaus vedėja

Trumparegystės profilaktika

Trumparegystė, skirtingai nuo kitų akių susirgimų, dažniausiai prasideda vaikystėje ar paauglystės metais, apriboja profesijos pasirinkimą, vėliau lydi visą gyvenimą, kartais progresuodama. Išsivysčiusi didelio laipsnio trumparegystė, atsiranda įvairios komplikacijos, regėjimas sutrinka tokiu laipsniu, jog žmogus tampa regėjimo invalidu. Nemažai regėjimo invalidų dėl trumparegystės yra ir mūsų rajone. Vyresnėse klasėse pataliko mokinių, kurių regėjimas susilpnėjęs dėl trumparegystės.

Profilaktikos priemonės kovojant su šia liga įvairios. Būtina riboti darbo krūvį akims. Reikia įprasti pamokų ruošos metu kas 40–50 min. daryti 10–15 min. pertraukėlę. Pamokų ruošai turi būti skirta šviesiausia vieta prie lango. Vakarais reikia naudotis 60–100 vatų lempa su matiniu gaubtu. Lempa statoma iš kairės, kad šviesa kristų ant knygos, o akys būtų tamsioje. Negalima skaityti patamsyje, einant, važiuojant autobusu. Nepastoviai knygos padėtis judant transportui apsunkina matymą, reikia priartinti knygą prie akių. Tai akis greitai nuvargina.

Vyresnių klasių mokinių pamokų ruošą namuose trunka 3,5–4 val. Būtina ne mažiau 2–3 val. kasdien praleisti lauke. Televizijos laidas galima žiūrėti ne ilgiau kaip 6 val. per savaitę, derinant su bendru krūviu akims. Pavyzdžiui, jeigu sekmdienį buvo slidinėta, vakare galima pažiūrėti ir ilgiau, o jei moksleivis daugiau skaitė, buvo kine, tą dieną televizijos reikia atsisakyti. Akis mažiau vargi-

na kinas, negu televizija. Geriau apsiriboti radio laidomis, spektakliais, koncertais.

Skaitant reikia įprasti išlaikyti atstumą tarp knygos ir akių — ne mažiau 30–35 cm arba per ištiesią ranką nuo alkūnės iki pirštų. Apšviesti, jog standartinėje klasėje, kurios plotas 50 kv. m, pakankamas apšvietimas bus tada, kai švies 8 šviestuvai su lempom po 300 vatų kiekviena. Reikėtų kas ketvirtį persodinti mokinius keičiant eiles.

Medicinos klausimais

Taisyklings mokinių susodinimas — galimas tik tuo atveju, jeigu mokykliniai baldai atitinka moksleivių ūgį. Popierius turi būti baltas, rašalas tamsus, mokyklinė lenta švarti, juoda arba ruda, bet neblizganti, o kreida geros kokybės.

Labai svarbu ir bendras organizmo stiprinimas — teisingas dienos režimas, vitaminingas, pilnavertis maistas. Mažiau varlokime angliavandenių, daugiau baltymų — mėsos, varškės ir kitų kalcio turinčių produktų, kaip žirniai, pupos, pupelės. Morkos, kopūstai, agurkai ne tiek turtingi vitaminais, bet turi reikalingų mineralinių medžiagų. Organizmą grūdina fizinė kultūra ir sportas, rytinė gimnastika. Ji ypač svarbi tiems, kurie lanko paralelias bendro lavinimo ir muzikos mokyklas. Vasaros atostogos praleiskime aktyviai, gamtoje, o jų metu ikl minimumo sumažinkime įtemptą akių darbą.

Visos šios paprastos priemonės užkertą kelią atsirasti trumparegystei, o jeigu sergama, neleidžia ligai progresuoti.

M. Pupeikienė,
akių gydytoja

DIENU ATGARSIAI

SUNKIĄ VALANDĄ...

Į redakciją atėję giminės panoros padėkoti kaimynams, savo bendradarbiams, visiems padėjusiems sunkią gyvenimo valandą, palaidojant jiems artimą žmogų Juozą Gružauską.

— Laidojime jį tarybiškai, apsiėjome be bažnytininkų paslaugų. Pagerbė velionio atminimą, jį palydėjo į pakutinę kelionę ir mūsų bendradarbiai, LKP Ukmergės rajono komiteto, Ukmergės rajono moterų tarybos atstovai, — pasakojo apie neseniai įvykusius laidotuves velionio artimieji. — Tik keista, kad nei Svedasų kolūkio, nei apylinkės atstovai nesiteikė dalyvauti laidotuvs, argi čia nemažai pragyvenę ir dirbę Juozas Gružauskas nenusipelnė pagarbos, argi nevertėjo vietinei valdžiai bent kiek skirti dėmesio dar ne taip dažnai kalme organizuojamoms tarybinėms laidotuvs?

Ką gi, teisėtai toks klausimas iškilo iš Ukmergės

atvykusiems velionio artimiesiems. Matyt, dar ne visuomet pas mus kreipiamas reikiamas dėmesys naujoms tradicijoms, apie pareigą jas palaikyti ne visuomet pagalvoja vietinės valdžios atstovai.

NUOLATINĖS KLIENTĖS

Į nuolatinę parduotuvę atvežė naujų prekių. Bus baigtos tvarkyti kė tik su nešios prekės, ir skyrius ims prekiauti. O prie prekystalio jau kuris laikas stoviniuoja nemažas būrys moteriškių. Jos klego, nekantrauja, dalijasi įspūdžiais... Iš kur jų tiek prisirinko, juk daugeliui darbo valandos.

— Nieko nuostabaus, kad žmogus nori įsigyti geresnę prekę, — pasakoja viena pardavėja. — Tik keista, kad kone kasdien iš ryto parduotuvę aplanko kai kurių įstaigų darbuotojos, kurios turėtų būti darbe. Dažnai tai būna pastovios klientės, nuolatinės lankytojos.

Matyt, ne visose įstaigose racionaliai išnaudojamas darbo laikas, domimasi, ką veikia jų darbuotojos.

NETEISĖTAS PRIEKAISTAS

Pasibaigus susirinkimui, moteriškė kone tekina pasi-leido į vaikų darželį. Vyra išvykęs į komandiruotę, o ji užgaiso, reikia skubėti iš darželio pasiimti sūnų. Nors dar nebuvo septynių valandų, bet grupėje likęs tik jos Artūrelis, kitus vaikus mamos jau parsivedusios į namus. Nepatenkinta auklėtoja pareiškė:

— Jau norėjau pati vesti jūsų sūnų į namus. Sėdėk man čia dėl jo vieno...

Nuraudo nepagrįstai apibarta moteriškė. Bet ar ji iš tiesų vėlavo? Juk vaiku darželis dirbo iki 20 val. Ne visi tėveliai ar mamos gali ateiti 18 val. Būna, kad tenka dirbti nenormuotą laiką. O auklėtojai, norintys neteiseti sutrumpinti savo darbo valandas, nederėtų priekaištauti už tai, kad kartais tėveliai būna priversti užgaisi ir kiek vėliau, negu įprasta, atsiimti savo vaikus iš darželio.

A. Ragalnis

Varžybos bus Anykščiuose

Ryšium su tuo, kad ledas ant Alaušo ežero apsemtas vandens, Anykščių STK, automobilių draugijos ir rajono VRS valstybinės autoinspekcijos ruošiamos automobilistų varžybos vyks ne ant Alaušo ežero, o Anykščiuose, ant prie „Kvarco“ cecho esančio tvenkinio. Sios var-

žybos vyks sausio 20 diena, 11 valandą. Ateinantį šeštadienį susirinkę anykštėnai galės stebėti įdomias automobilių varžybas ant ledo, paaiškės šių varžybų nugalėtojai, pajėgiausios komandos ir pavieniai autosportininkai.

„K. d.“ Inf.

Redaktoriaus pavaduotojas K. KAIRIOKSTIS

Reikalinga

Anykščių BGAK reikalingi: mezgimo ir siuvimo mašinoms remontuoti šaltkalvis-jrengimų derintojas, šaltkalviai, šaltkalvis-suvirintojas, skardininkas, darbininkai duobių kasimui, stropuotojas, staliai, stalius-baldininkas, meistras šaldytuvų remontui. Į Anykščių mezgyklą priimamos mezgėjos mokinės.

Direktorius

Anykščių sviesto gamyklai reikalingi šių specialybių darbuotojai: kūrikai, elektrikai, šaltkalvis-remontininkai, mūrinių betono tuojai ir garažo viršininkas, Anykščių cechui — gamybos darbininkai. Dėl darbo sąlygų kreiptis į gamyklos direktorių. Administracija

Pamėstą Anykščių centrinės ligoninės apvalų antspaudą nuo 1979 m. sausio 5 d. laikyti negaliojančiu.

STASEI DRILINGIENEI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus skausmo valandą, netekus brangaus brolio RIMANTO.

M. Melnikaitės kolūkio Kilėviškių brigados gyvulininkystės darbuotojai

„Spartako“ fabriko formavimo cecho II pamainos darbuotojai reiškia nuoširdžią užuojautą ANAI LATATUJEVAI, EKATERINAI ROZOKINAI, JEVGENIJAI ANTANOVIČ dėl brolio mirties.

REGINAI STRUKCINSKIENEI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, netekus mylimo brolio.

Anykščių miesto Plonierių aikštės gyventojai

PETRUI JAKUBONIUI

Dėl mylimos mamytės mirties nuoširdžią užuojautą reiškia „Aukštakalnio“ kolūkio elektrikai.

ANAI GRABUSOVAI

Tegu mūsų nuoširdūs užuojautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, mirus mylimai mamytei.

Anykščių BGAK laidojimo biuro darbuotojos

Nuoširdžiai užjaučiame ANĄ GRABUSOVĄ

dėl motinos mirties.

Zukauskai, Kunčiniai

Nuoširdžius užuojautos žodžius skiriame RIMANTUI ZERUOLUI, jo motinai mirus.

Anykščių duonos kombinato darbuotojai

VIRGINIJŲ ROKĄ,

mirus mylimam broliui, nuoširdžiai užjaučiame ir liūdi kartu J. Biliūno vidurinės mokyklos VIII klasės mokiniai ir auklėtoja.

Kavarsko medžiotojų būrelis reiškia gilią užuojautą medžiotojui ALBINUI STARKAUSKUI, mirus mamytei.

„Gegužės pirmosios“ kolūkio valdyba, mirus ELZEI DALINDIENEI,

nuoširdžiai užjaučia velionės šeimą ir artimuosius.

ANAI GRABUSOVAI

Mirus mylimai mamytei, nuoširdžiai Jus užjaučia BGAK administracija ir profsąjunginė organizacija.

Mirus ANTANUI SAKUI,

nuoširdžiai užjaučiame artimuosius.

Anykščių visuomeninio maitinimo darbuotojai

Mirus buvusiam Ilgmečiui Rajkoopsąjungos vyr. buhalterui ANTANUI SAKUI,

nuoširdžią užuojautą jo šeimai ir artimiesiems reiškia Rajkoopsąjungos darbuotojų kolektyvas.

ANGELEI SATKONIENEI

Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą dėl mylimos motinos mirties.

Stakūniškio tarybinio ūkio Garbėnų skyriaus gyvulininkystės darbuotojai

Reikaloja

Nuoširdžiai dėkojame „Puntuko“ kolūkio valdybos pirmininkui V. Bartkui, partinei organizacijai, gyvulininkystės ir kontoros darbuotojams, visiems specialistams bei kolūkiečiams, vakarinės pamaininės vidurinės mokyklos XI klasės vadovui ir bendraklasiams, giminiams, kaimynams, kurie užjautė ir padėjo laidojant Algirdą Roką.

Rokų šeimos

ANAI GRABUSOVAI

Liūdesio valandą, mirus mylimai mamytei, nuoširdžią užuojautą reiškia

Anykščių miesto Anykštos gatvės namo Nr. 25 gyventojai.

Mirus ANTANUI SAKUI,

šeimą ir artimuosius nuoširdžiai užjaučia ir giliai liūdi buvę jo bendradarbiai.

Mirus RIMANTUI ZARANKAI,

nuoširdžiai užjaučiame jo tėvelius ir artimuosius.

M. Melnikaitės kolūkio valdyba

Mirus ADOMUI TVASKUI,

gilaus skausmo valandą nuoširdžiai užjaučiame velionio šeimą.

„Gegužės pirmosios“ kolūkio valdyba

ANTANUI LAUZIKUI

Prilinkite gilius užuojautos žodžius, netekus mylimos žmonos.

„Gegužės pirmosios“ kolūkio valdyba

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 67352

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 10.849 Užsak. Nr. 41